

القول: في الوقوف بعرفات

٢- وقوف در عرفات

والنظر في: مقدمته، وكيفيته، ولواحقه.

این بخش شامل یک مقدمه، چگونگی وقوف در عرفات و ملحقاتی درباره آن است.

أما المقدمة:

مقدمه

فيستحب للمتمتع أن يخرج إلى عرفات يوم التروية (8 ذي الحجة) بعد أن يصلي الظهرين، إلا المضطر كالشيخ الهم ومن يخشى الزحام، وأن يمضي إلى منى ويبقى بها ليلته إلى طلوع الفجر من يوم عرفة، لكن لا يجوز وادي محسر إلا بعد طلوع الشمس.

مستحب است کسی که به حج تمتع رفته، روز ترویبه (هشتم ذی حجه)، پس از آنکه نماز ظهر و عصر را خواند، به سوی عرفات حرکت کند، مگر کسی که ناچار است، مثل کسی که بسیار پیر و فرتوت است و کسی که از شلوغی وحشت دارد؛ و نیز مستحب است تا مینا برود و آن شب را تا طلوع فجر روز عرفه (نهم ذی حجه) در آنجا بیتوته کند (شب بماند)، البته جایز نیست پیش از طلوع خورشید از «بیابان محسر» عبور کند.

ويكره الخروج قبل الفجر إلا للضرورة كالمريض والخائف. والإمام يستحب له الإقامة فيها إلى طلوع الشمس، ويستحب الدعاء بالمرسوم عند الخروج، وأن يغتسل للوقوف.

خروج (از مینا) پیش از طلوع فجر کراهت دارد، مگر با وجود ضرورت -مانند بیمار و کسی که می ترسد- و مستحب است امام تا طلوع فجر در مینا بماند. مستحب است هنگام خروج از مینا دعاهای مرسوم خوانده شود و برای وقوف [در عرفات] غسل نماید.

وأما الكيفية:

چگونگی وقوف

فیشتمل علی واجب وندب:

این بخش شامل واجبات و مستحبات است:

فالواجب: النية، والكون بها إلى الغروب. فلو وقف بنمرة، أو عُرنة، أو ثوية أو ذي المجاز، أو تحت الأراك لم يجزه.

واجبات

نیت و ماندن در عرفات تا غروب. اگر در بیابان‌های «نَمْرَة»، «عُرْنَة»، «ثویة»، «ذی‌المجاز» و یا «تحت‌الاراک» وقوف نماید کافی نیست (از او پذیرفته نیست).

ولو أفاض قبل الغروب جاهلاً أو ناسياً فلا شيء عليه، وإن كان عامداً جبره ببدنة، فإن لم يقدر صام ثمانية عشر يوماً. ولو عاد قبل الغروب لم يلزمه شيء.

اگر از روی ندانستن حکم و یا فراموشی پیش از غروب از عرفات خارج شود چیزی بر ذمه‌اش نیست، اما اگر از روی عمد چنین کند جبران‌ش قربانی کردن یک شتر است و اگر نتوانست باید هجده روز روزه بگیرد؛ اما اگر قبل از غروب دوباره برگردد چیزی بر ذمه‌اش نخواهد بود.

وَأما أحكامه، فمسائل خمسة:

احکام وقوف در عرفات

شامل پنج مسئله است:

الأولى: الوقوف بعرفات ركن من تركه عامداً فلا حج له، ومن تركه ناسياً تداركه ما دام وقته باقياً، ولو فاته الوقوف بها اجتزأ بالوقوف بالمشعر.

اول: وقوف در عرفات یک رکن است که هرکس آن را از روی عمد ترک کند حج انجام نداده است و هرکس آن را از روی فراموشی انجام ندهد تا وقتش باقی است باید جبران کند و اگر وقت از دست رفت و در عرفات وقوف نکرد می‌تواند به وقوف در مشعر اکتفا کند.

الثانية: وقت الاختيار لعرفة من زوال الشمس إلى الغروب، من تركه عامداً فسد حجه، ووقت الاضطرار إلى طلوع الفجر من يوم النحر.

دوم: وقت اختیاری برای وقوف در عرفات از زوال خورشید (ظهر شرعی) تا غروب است. کسی که عمداً آن را ترک کند حجه باطل می‌شود و وقت اضطرار، تا طلوع فجر روز عید قربان است.

الثالثة: من نسي الوقوف بعرفة رجع فوقف بها ولو إلى طلوع الفجر إذا عرف أنه يدرك المشعر قبل طلوع الشمس، فلو غلب على ظنه الفوات اقتصر على إدراك المشعر قبل طلوع الشمس وقد تم حجه. وكذا لو نسي الوقوف بعرفات ولم يذكر إلا بعد الوقوف بالمشعر قبل طلوع الشمس.

سوم: کسی که وقوف در عرفات را فراموش کند، اگر بداند می‌تواند وقوف در مشعر را پیش از طلوع آفتاب درک کند، اگرچه وقوفش در عرفات تا طلوع فجر (اذان صبح) به طول بینجامد باید برگردد و در عرفات وقوف نماید، اما اگر گمان قوی داشته باشد به اینکه وقوف مشعر را از دست می‌دهد، به وقوف در مشعر پیش از طلوع آفتاب اکتفا می‌کند و حجهش کامل است. اگر وقوف در عرفات را فراموش کند و تا بعد از وقوف در مشعر که پیش از طلوع آفتاب است به یاد نیاورد نیز حکم به همین صورت است.

الرابعة: إذا وقف بعرفات قبل الغروب، ولم يتفق له إدراك المشعر إلى قبل الزوال صح حجه.

چهارم: اگر پیش از غروب در عرفات وقوف داشته باشد و نتواند مشعر را تا قبل از ظهر شرعی درک کند حجهش صحیح است.

الخامسة: إذا لم يتفق له الوقوف بعرفات نهراً فوقف ليلاً، ثم لم يدرك المشعر حتى تطلع الشمس، فإن أدركه قبل الزوال صح حجه.

پنجم: اگر نتوانست روز را در عرفات وقوف نماید و شب را در آنجا ماند و تا طلوع آفتاب نتوانست مشعر را درک کند، اگر بتواند قبل از ظهر شرعی خود را به مشعر برساند و در آن وقوف داشته باشد، حجهش صحیح است.

والمندوبات: الوقوف في ميسرة الجبل في السفح، والدعاء المتلقى عن أهل البيت (ع) أو غيره من الأدعية، وأن يدعو لنفسه ولوالديه وللمؤمنين، وأن يضرب خباءه بنمرة، وأن يقف على السهل، وأن يجمع رحله ويسد الخلل به وبنفسه، وأن يدعو قائماً.

مستحبات

وقوف در سمت چپ (جبل الرحمه) (نسبت به کسی که از مکه وارد عرفات می‌شود) در پایین‌ترین قسمت کوه و خواندن دعاهایی که از اهل بیت (ع) گرفته‌شده یا دعاهاى ديگر؛ و اینکه برای خودش و پدر و مادرش و ديگر مؤمنان دعا کند؛ و خیمه‌اش را در وادی نمره بر پا نماید؛ و اینکه در زمین صاف بایستد؛ و اینکه تمام بارش را جمع و جای خالی (بین خودش و همراهانش) را با حضور خودش و وسایلش پر کند؛ و اینکه ایستاده دعا بخواند.

ويكره: الوقوف في أعلى الجبل، وراكباً، وقاعداً.

مکروه است در بالای کوه، یا سواره یا نشسته وقوف نماید.

